

[Ninn-Hansen.]

jubilæum. Rådsformandens tale er optrykt i Årbogen for Danmarks radio 1965-66, og jeg vil gerne have lov til at citere et enligt afsnit af rådsformand Peder Nørgaards tale. Der bliver sagt her:

„Mange beviser får vi på, at vor virksomhed følges særdeles vagtsomt. At der blandt det millional, der er lyttere og seere, hersker mange meninger om vore programmer, og at dette kan give sig højlydt udtryk, er kun såre naturligt. Når kritik har surdejens funktion, virker den befrugtende. Vi glæder os over kontakten med lyttere og seere fra børneskoene bliver trådt til de hvide hår melder sig.“

Det var rådsformandens opfattelse af kritikken, den ønskværdige kritik, man gerne ville have frem. Man kan måske have sin tvivl om, hvorvidt det altid kommer til kende fra radioledelsens side, at den nu er så interesseret i denne kritik. I sommermånederne var der i hele landets presse en udbredt kritik over for TV. Der kom ved den lejlighed intet svar hverken fra radio-rådsformanden eller fra generaldirektøren. Jeg synes, at det ved den slags lejligheder ville være rigtigt, om de mødte op på skærmen og mødte deres kritikere, således at der kunne blive givet svar på en omfattende kritik som den, der dengang fremkom.

Efter at denne sag er blevet rejst, har vi også set forskellige kronikker og udtalelser fra de implicerede, der har mødt kritikken med udtalelser som „kulturfejendsk“ o. lign.; det synes jeg heller ikke er rimeligt. Og da forespørgeren, det ærede medlem hr. Thisted Knudsen, i lørdags mødte op i fjernsynet, blev han da modtaget som en gæst, man ville vise imødekommenhed? Vi fik en interessant udsendelse, ja, jeg vil hellere sige, en interessant forestilling, for siden gamle Holberg sørgede for førsteopførelsen af Erasmus Montanus, har man jo næsten ikke set noget lignende. Hvis det var hensigten at placere det ærede medlem hr. Thisted Knudsen som Per Degn, vil jeg gerne sige, at jeg synes ikke det lykkedes. Jeg skal ganske forbigå den øvrige rolleliste. (*Niels Westerby*: Per Degn vandt!). Jeg hører, at det ærede medlem siger, at Per Degn vandt. Det gør det

ærede medlem til gengæld ikke, men skal vi nu ikke holde det uden for denne debat?

Jeg vil gerne sige i anledning af den måde, hvorpå man har taget kritikken og ikke har taget den, at i min gruppe lægger vi i hvert fald vægt på og interesserer os for den saglige kritik, der fremkommer, og vi vil i hvert fald advare imod, at der udvises passivitet og bedreviden over for en saglig og velbegrundet kritik. Jeg har forstået, at fjernsynet og TV-avisen vil interessere sig for kritikken i en udsendelse på næste lørdag. Jeg synes, det er en god idé, at man således tager kritikken til sig, og jeg håber at den eller de ansvarlige ved den lejlighed vil møde deres kritikere; så kan kritikken vel netop få den funktion, som radio-rådsformanden omtalte i sin tale.

I min gruppe finder vi denne forespørgsel om TV-avisen berettiget. Det gjorde vi — det skal jeg sige til forklaring for det ærede medlem hr. Niels Matthiasen — dengang vi var deltagere i forespørgslen efter en invitation. Jeg ser ingen grund til at komme nærmere ind på dette, at vi nu ikke er med til at stille forespørgslen, da jeg har udtalt mig om det, og da det ærede medlem hr. Henry Christensen har givet en helt rigtig forklaring i dag i Kristeligt Dagblad på, hvordan det er gået til. Jeg ser, at man i en avis har sagt om os, vel navnlig om mig, at vi trak os bukkende og smilende tilbage. Den karakteristik har jeg ikke noget imod. Vi vil gerne være høflige mennesker. Når det ærede medlem hr. Thisted Knudsen og hans parti mener, det er rigtigere, at han alene tager debatten — og det ærede medlem var jo også i en form her på talerstolen, der viste berettigelsen heraf — så ville det jo være påtrængende af os, om vi i en sådan situation trængte os på. At vi trækker os smilende tilbage, det er ganske klart; når vi samarbejder med venstre og venstres gruppe om mange ting, er det naturligvis således, at hvis venstres gruppe ønsker noget anderledes, slår det selvfølgelig intet skår i det samarbejde, vi har på mange områder og efter mit håb også skal have fremtidig — jeg håber også om spørgsmål, der har forbindelse med radioordningen, hvor de to partier tidligere har taget fælles initiativer.

Det, den højtærede minister i dag skulle besvare, er vel ført og fremmest det, der